

**Nederlandse Vereniging
voor Rechtspraak**

300

De Minister van Justitie
Mr. J.P.H. Donner

Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum : 30 november 2005
Uw kenmerk : 5344371/05/6
Ons kenmerk : B.2.1.5./1205/NA
Bijlage(n) : -
Onderwerp : Ontwerp-wetsvoorstel taakuitoefening Centraal Justitieel Incassobureau

Geachte heer Donner,

Bij brief van 14 september 2005 heeft u aan de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR) advies gevraagd met betrekking tot het ontwerp-wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering inzake de taakuitoefening van het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB).

De NVvR heeft enkele opmerkingen die hierna worden weergegeven.

Het is de NVvR opgevallen dat in de ontwerp-memorie van toelichting (paragraaf 3) wordt gesteld dat voor een ongestructureerde uitbreiding van taken van het CJIB op het terrein van de executie van bestuurlijke financiële sancties moet worden gewaakt en dat een aantal criteria en randvoorwaarden daarvoor worden gegeven. Dit terwijl de formulering van het tweede lid van het voorgestelde artikel 553a van het Wetboek van Strafvordering – doordat is gekozen voor de passieve vorm en geen nadere voorwaarden zijn opgenomen – er van uit lijkt te gaan dat elke minister en elk zelfstandig bestuursorgaan zelfstandig tot die uitbreiding kan besluiten, mogelijk zelfs zonder daarvoor middelen ter beschikking te stellen. De in het vierde lid voorziene algemene maatregel van bestuur lijkt daarvoor echter geen nadere regels te kunnen bevatten, nu deze slechts ziet op de taakuitoefening van en niet op de taakopdracht aan het CJIB.

Het verdient naar de mening van de NVvR aanbeveling in het voorgestelde artikel 553a van het Wetboek van Strafvordering minimaal te bepalen dat andere ministers en bestuursorganen dan de Minister van Justitie het CJIB slechts in overeenstemming met de Minister van Justitie met de inning van door hen opgelegde financiële sancties kunnen belasten.

De NVvR wijst er verder op dat wettelijke voorzieningen die de oplegging van bestuurlijke boetes door gemeenten mogelijk maken, in een verregaand stadium van voorbereiding zijn. Onduidelijk is nog de wijze waarop boetes, opgelegd door lagere overheden, geïnd zullen worden. Vanuit de praktijk wordt wel naar voren gebracht dat dit soort zaken bij voorkeur zoveel mogelijk op een eenduidige wijze geregeld zou moeten worden. Wanneer de wetgever in formele zin kiest voor de mogelijkheid van boete-oplegging door lagere overheden, moet worden verondersteld dat ook de inning van dergelijke boetes een activiteit zal zijn die de rechtshandhaving in algemene zin dient. Een toelichting op de reden waarom het in het licht van deze ontwikkeling wenselijk is in de wet de mogelijkheid van verdere taakuitbreiding te beperken tot zelfstandige bestuursorganen, lijkt de NVvR op

zijn plaats, zeker als wordt bepaald dat de Minister van Justitie met elke taakuitbreiding moet instemmen.

Tenslotte merkt de NVvR op dat de redactie van het tweede lid van het voorgestelde artikel 553a van het Wetboek van Strafvordering aanleiding kan geven tot verwarring. Het woord "opgelegd" in het laatste deel van het lid slaat terug op het woord "sancties". Taalkundig ligt het voor de hand dat dat het woord "sancties" is dat het dichtst bij staat. Dat lijkt evenwel niet de bedoeling. Een eenduidigere formulering zou de voorkeur verdienen.

Namens het hoofdbestuur van de NVvR,
de Wetenschappelijke Commissie,

Drs. N.H.A. Arkenbosch,
secretaris